

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **G. S., s. r. o., L.**, IČO: X., právne zastúpeného JUDr. J. P., advokátom, B., proti žalovanému **B., s. r. o., N.**, IČO: X., právne zastúpenému JUDr. P. D. advokátom, P., **o zaplataenie sumy 6 190,05 Eur s príslušenstvom**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 11. novembra 2009, č. k. 15Cob/187/2009-111, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Zámky rozsudkom zo dňa 21. 07. 2009, č. k.14 Cb 232/2008-95 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 5 521,-- Eur (186 481,51 Sk) s úrokmi z omeškania 14,75% ročne zo sumy 595,-- Eur od 19. 11. 2007, zo sumy 650,-- Eur od 28. 11. 2007, zo sumy 1 380,-- Eur od 25. 11. 2007, zo sumy 595,-- Eur od 17. 12. 2007, zo sumy 595,-- Eur od 10. 12. 2007, zo sumy 595,-- Eur od 15. 12. 2007 a zo sumy 1 111,-- Eur od 22. 12. 2007, vo všetkých prípadoch do zaplataenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V zostávajúcej časti žalobu zamietol. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 1 688,36 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, v časti uloženej povinnosti, žalovaný podal odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa ust. § 219 O. s. p. potvrdil. V odôvodnení rozsudku uviedol, že súd prvého stupňa

na základe správne zisteného skutkového stavu vec správne právne posúdil a dospel k správne právnemu záveru. Odvolací súd nezistil žiadny relevantný dôvod na to, aby sa odchyľil od zisteného skutkového a právneho stavu a z toho vyplývajúceho právneho záveru obsiahnutého v dôvodoch napadnutého rozsudku. Žalovaný nepreukázal splnenie predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, za ktorú by zodpovedal žalobca, preto tento účastník konania musí znášať procesnú zodpovednosť za neunesenie dôkazného bremena na ním tvrdené skutočnosti. Súd prvého stupňa sa správne vysporiadal aj so započítacou námietkou žalovaného, ktorú nepovažoval za dôvodnú. S poukazom na podrobné dôvody rozsudku súdu prvého stupňa sa odvolací súd v celom rozsahu s ním stotožnil.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný v zákonnej lehote dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozsudok odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa názoru dovolateľa vyluch svedkyne M. a svedka S. mohol potvrdiť skutočnosť, že objednávka žalovaného pre žalobcu bola telefonicky spresnená o rozhodujúcu skutočnosť, ktorou je, že na nakládku mal žalobca prísť do 16⁰⁰ hodiny. Poukázal na to, že ak nie je v objednávke uvedené inak, treba na nakládku prísť v obvyklom pracovnom čase, čo je bežná obchodná zvyklosť. Medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o preprave veci dňa 14. 11. 2007, ktorú žalobca nesplnil, a preto je povinný znášať všetky škody, ktoré tým žalovanému vznikli. V zmluve o preprave veci bolo okrem iného uvedené, že náklady vzniknuté vinou žalobcu (penále, pokuty, škody a pod.) vyplývajúce z nedodržania zmluvných podmienok a ostatných dohôd budú žalobcovi preúčtované. Nesplnením zmluvy žalobcom vznikla obchodnému partnerovi žalovaného škoda, ktorú preniesol na žalovaného a ten podľa zmluvy o preprave veci ju následne preniesol na žalobcu. Žalovanému voči žalobcovi vznikla pohľadávka titulom náhrady škody, spôsobilá na započítanie voči pohľadávke žalobcu, uplatnenej v žalobe titulom zaplatenia prepravného. Nie je pravdou, že v zmluve o preprave veci zo dňa 14. 11. 2007 nebola uvedená hodina nakládky, pretože v tento deň došlo k spresneniu tohto údajja zmluvy. Mal tiež za to, že ak v objednávke nie je uvedené inak, treba prísť na nakládku v obvyklom pracovnom čase. Napriek skutočnosti, že sám žalobca potvrdil, že nesplnil zmluvu, súd v odôvodnení rozsudku nezistil, akú konkrétnu povinnosť zo zmluvy žalobca porušil. Žalovaný mal za to, že faktúra od jeho rakúskeho obchodného partnera bola hodnoverným a dostatočným dokladom o vzniku škody, keďže

faktúra je účtovným, daňovým a právnym dokladom, za ktorý jej vystaviteľ nesie zodpovednosť, vrátane trestnoprávnej zodpovednosti. V prípade pochybnosti súd mal predvolať ako svedka rakúskeho obchodného partnera žalovaného. S poukazom na uvedené Krajský súd v Nitre ako súd odvolací nemal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

K dovolaniu žalovaného sa žalobca písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa ust. § 236 ods.1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (ust. § 238 ods. 1 O. s. p.) alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu, vysloveného v tejto veci (ust. § 238 ods. 2 O. s. p.) alebo proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (ust. § 238 ods. 3 O. s. p.).

V predmetnej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, avšak rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku podľa ust. § 238 ods. 1 a ods. 3 O. s. p., pretože nejde o zmenený rozsudok, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého však odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ust. § 238 ods. 2 O. s. p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

S poukazom na vyššie uvedené by bolo dovolanie žalovaného prípustné iba vtedy, ak by konanie, v ktorom bol napadnutý rozsudok vydaný, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd uvedených v ust. § 237 O. s. p. Citované zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu),

ak je konanie, v ktorom bolo napadnuté rozhodnutie vydané postihnuté niektorou z väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia, t. j. ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z vyššie vymenovaných väd, vyplýva pre dovolací súd z ust. § 242 ods.1 O. s. p.

Po preskúmaní veci dovolací súd zistil, že v predmetnej veci nejde o prípady odôvodňujúce prípustnosť podania dovolania podľa ust. § 237 O. s. p. z dôvodu, že odvolací súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci postupoval v súlade s právnymi predpismi. Súd oboch stupňov rozhodovali vo veci, ktorá patrí do právomoci súdov, účastníci konania mali spôsobilosť byť účastníkmi tohto konania, v totožnej veci sa právoplatne nerozhodlo a ani v tej istej veci sa prv nezačalo iné konanie, účastníkom konania sa postupom súdu neodňala možnosť konať pred súdom a vec nerozhodoval vylúčený sudca. V prejednáwanej veci sa tak neznemožnilo uplatniť procesné práva účastníkom konania, ktoré sú priznané právnym poriadkom na zabezpečenie ich práv a oprávnených záujmov.

Vzhľadom na to, že v posudzovanom prípade prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodit' z ustanovenia § 238 O. s. p. a iné vady konania podľa ustanovenia § 237 O. s. p. neboli dovolacím súdom zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dovolanie žalovaného odmietol podľa ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s ust. § 243b ods. 5 O. s. p. ako dovolanie, smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný. So zreteľom na odmietnutie dovolania pre jeho neprípustnosť sa dovolací súd nezaoberal vecným posudzovaním dovolacích dôvodov, uplatnených dovolateľom, pretože by to prichádzalo do úvahy len v prípade, ak by dovolanie bolo zo zákona prípustné.

V dovolacom konaní právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo úspešnému žalobcovi (§ 243c O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.). Dovolací súd však žalobcovi

náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. júna 2010

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová